

[Nyrup Rasmussen]

om mekaniske, kvantitative kriterier som vurderingsgrundlag for at yde tilskud til et givet projekt. Jeg synes, der er behov for en bedre koordination, og jeg finder, at vi bør indbygge princippet om tilbagebetaling ved kommerciel succes på samme måde, som vi kender det i eksterierende lovgivning.

Alt i alt vil Socialdemokraterne gerne gå ind i konstruktive drøftelser om de to nye projekter, selv om der er visse ting, der skal koordineres bedre, og visse sider, der skal styrkes.

Men som jeg sagde, det virkelige problem i regeringens erhvervspolitiske redegørelse er alt det, der mangler. Der er ikke ét ord i denne redegørelse om samspillet mellem den offentlige sektor og den private sektor. Vi har som bekendt en offentlig sektor, der har en betydelig og omfattende viden, en viden, som i dag ikke er udmøntet i et godt og effektivt erhvervsmæssigt samspil med den private sektor. Ikke ét ord finder vi derom.

Jeg synes, at regeringen havde stået sig ved at fundere over, om vi dog ikke igennem dette samspil kunne blive stillet bedre erhvervspolitisk, og ikke mindst hvad angår det offentlige økonomi. Jeg synes, vi savner et udviklingsprogram for de offentlige investeringer inden for såvel miljøsektoren, sundhedssektoren, levnedsmiddelsektoren som energisektoren. Socialdemokraterne har sidste år peget derpå i vort udspil til et nyt erhvervspolitisk oplæg. Hvorfor omtaler regeringen ikke disse perspektiver med ét eneste ord?

Lige så iøjnefaldende er det, at Danmarks kommuner, primær- og amtskommuner, ikke er nævnt med ét ord i denne erhvervspolitiske redegørelse, ikke med ét. Det er trist, fordi der er så mange gode eksempler på, at landets primærkommuner faktisk har kunnet indgå i et fornuftigt samarbejde regionalt med gode erhvervsmæssige og også faglige kræfter.

Hvorfor har regeringen ikke kunnet bevæbne sig til at give muligheder for, at et sådant samarbejde kan styrkes og udvikles? Og hvor er regeringens holdning til offentlige indkøb? Hvor er den positive holdning, som industriministeren antydede at have i spørgsmålet om kompensationsordrer, bl.a. ved de omfattende flykøb, som SAS jo står over for også i de kommende år?

Socialdemokratiet mener, at regeringen langt mere aktivt bør markere samfundets in-

teresse i at sikre danske arbejdspladser og danske kompensationsordrer i sammenhæng med afgivelse af så store køb over for amerikanske flyselskaber, der jo oven i købet undrer sig over, hvor bly den danske modpart optræder i sådanne forhandlinger til forskel fra andre lande.

Jeg savner også regeringens tanker om, hvordan man forestiller sig at dansk industri udvikler sig, uden at skele lidt til mulighederne for at bevare de store, vigtige industricentre på danske hænder. Vi er nødt til at overveje, om vi ikke herfra kan bidrage til, at en sådan sikring af dansk ejerskab kan fortsætte fremover. Det her er ikke omkostningsfrit, og i forhold til de store krav, der stilles til industrien, er vi nødt til også her at drøfte, hvordan vi sikrer dansk industri på danske hænder.

Og så savner jeg fundamentalt fra industriministeren bare ét ord, bare én tanke, om et brancheorienteret samarbejde mellem erhvervslivets forskellige parter. Må jeg minde om, at selv EF har peget på hensigtsmæssigheden heraf, men ikke én stavelse finder vi i regeringens oplæg. Og hvor er fornyelsesbehovet for danske erhvervslederes efteruddannelse og international erfaring, som vi jo efterhånden ved der er skabt behov for? Heller ikke her et ord. Og hvor er tanker om industrilokomotiver, og hvad der kan igangsættes dér som supplement til netværkstanker?

Det er desværre mere udtalt, hvad der ikke står, end hvad der står, når vi skal vurdere, hvad vi har at fortælle det danske folk med baggrund i denne erhvervspolitiske redegørelse, og jeg skal derfor konkret spørge industriministeren, om han vil være indstillet på konstruktive drøftelser, der sigter på at gøre en ny indsats også inden for alle de områder, der ikke står noget om i hans redegørelse, herunder de områder, jeg har nævnt i Socialdemokratiets oplæg og i det oplæg, vi fremlagde sidste år.

Danmark har en række strukturproblemer, som vi ikke løser med to små udspil. Det kræver de hundrede værktøjers politik; vi er nødt til at tænke bredere, og vi er nødt til at tænke mere ambitiøst. I modsat fald er jeg bange for, at konklusionen er, at denne redegørelse mere end noget dokumenterer, at regeringen ikke har nogen erhvervspolitik, som landet ligger. Og industriministeren må huske, at det er og forbliver et meget kortsigtet politisk argument at af-